

N:o 182.

Ank. till Riksd. kansli den 28 maj 1907, kl. 2 e. m.

Memorial med förslag till åtskilliga stadganden att införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

(R. A.)

Riksgäldskontoret får härmed öfverlämna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka stadganden angå: återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar; från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; samt fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

De föreslagna nya stadgandena i § 44 angående dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen, i § 46 angående utarbetande af en historik öfver justitieombudsmansämbetets förvaltning samt i § 47 angående utgifvande af en uppslagsbok rörande innevarande års Riksdags verksamhet grunda sig på Riksdagens bifall till utskottets utlåtanden n:is 12 och 44 samt på det beslut, som Riksdagen medelst gemensam omröstning fattat i anledning af utskottets utlåtande n:o 45.

Bestämmelserna i § 86 angående förvaltning af byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus m. m. äro affattade i enlighet med hvad därom föreslagits i sammansatta stats- och bankoutskottets af Riksdagen bifallna memorial n:o 8.

Ur § 38 har uteslutits det första stycket, som innehåller de efter ingången af detta år ej längre gällande bestämmelserna om aflöning för vaktmästaren vid Riksdagens hus.

I öfrigt äro de föreslagna stadgandena af lika innehåll med motsvarande stadganden i nu gällande reglemente, hvarur uteslutits §§ 18—21 och 26—29, hvilka innehålla uppdrag, som numera blifvit fullgjorda.

Med förbehåll såsom vanligt att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas nummerordning, där sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlämnade förslaget till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 28 maj 1907.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.

Angående riksgäldskontoret åliggande utbetalningar.

1:o. Återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar.

§ 9.

Riksdagen har år 1898 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvart af åren 1899—1903 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 10.

Riksdagen har år 1903 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvart af åren 1904—1908 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 11.

Riksdagen har år 1902 till bildande af en lånefond för torfindustriens understödjande, särskildt tillverkningen af bränntorf och torfkol samt framställandet af torfströ, att förvaltas och användas i öfverensstämmelse med vissa angifna grunder, bemyndigat riksgäldskontoret att för ändamålet i mån af behof tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst 1,500,000 kronor samt medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som skola å de från fonden utgående lånen verkställas, må intill utgången af år 1908 tilläggas fonden.

§ 12.

Riksdagen har år 1904, för bildande af en egnahemslånefond att användas för af Riksdagen angifvet ändamål, bemyndigat riksgäldskontoret att under åren 1905—1909 tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst tio millioner kronor; hvarjämte Riksdagen dels beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden förorsakas riksgäldskontoret, dels ock medgifvit, att de kapitalinbetalningar, som å de från fonden utlämnade lånen verkställas, må intill utgången af år 1909 tilläggas fonden.

§ 13.

Riksdagen har år 1905, under de villkor och bestämmelser, som i fråga om den redan bildade lånefonden för rederinäringsens understödjande stadgats med afseende å dess förvaltning och användning samt rörande dispositionen af inflytande räntor och kapitalafbetalningar å de från fonden utlämnade lån, bemyndigat riksgäldskontoret att, utöfver det till samma fond år 1903 anvisade belopp af 5,000,000 kronor, i mån af behof tillhandahålla statskontoret ytterligare 5,000,000 kronor.

§ 14.

1906 års Riksdag har, i anledning af Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning, beslutat, bland annat:

att en särskild fond å 300,000 kronor skall inrättas för befrämjande af uppodling af jord i Norrland och Dalarna, från hvilken fond i mån af tillgång lån må tilldelas landsting eller hushållningssällskap, som förklarar sig villigt att utlämna låneunderstöd till mindre jordbrukare för uppodling af till åker lämplig mark;

att inflytande räntor å de från fonden utlämnade lån må ingå till fonden för att tillsammans med fondens öfriga tillgångar användas för det med fonden afsedda ändamål;

att fonden skall af statskontoret förvaltas; samt

att bemyndiga riksgäldskontoret att för ändamålet, under år 1907 i mån af behof tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst 100,000 kronor.

§ 15.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1896 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1897 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningsskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen inestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, för rättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträck-

ningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjort, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifvit till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyfta andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att delta i granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 16.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1901 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1902 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagens och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakt-

tagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, för rättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjordt, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifver till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för

förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän in-teckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekestas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställs-jord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla; och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 17.

Riksdagen har år 1905 medgifvit, att å det af Riksdagen enligt skrifvelse den 7 maj 1901 (n:o 74) till låneunderstöd för enskilda järnvägar beviljade och till Kungl. Maj:ts förfogande ställda extra anslag af 7,500,000 kronor må, utan iakttagande af i statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 10 mars 1905 omförmälda, i Riksdagens berörda skrifvelse stadgade villkor, åt Orsa—Härjedalens järnvägsaktiebolag till fullbordande af den redan påbörjade järnvägsanläggningen mellan Orsa och Sveg kunna anvisas ytterligare ett låneunderstöd till belopp af 2,200,000 kronor, dock under vilkor *dels* att landsting, kommuner eller enskilda i afgifven förbindelse, som af Kungl. Maj:t godkännes, utfäst sig att, i händelse de af statsmedel för järnvägsanläggningens utförande anvisade låneunderstöd jämte öfriga för

bolaget tillgängliga medel skulle visa sig icke vara tillräckliga för järnvägsbyggnadens fullbordande enligt plan, som af Kungl. Maj:t fastställles, tillhandahålla bolaget för detta ändamål ytterligare erforderliga medel intill ett belopp af 250,000 kronor, dels ock att, därest från statsverkets sida påyrkas inlösning af järnvägen, innan 10 år förflutit från det någon del däraf öppnats för allmän trafik, staten skall äga påfordra, att inlösningsvärdet bestämmes af gode män, på sätt i den å ifrågavarande järnvägsanläggning meddelade koncessionen är föreskrifvet för den händelse inlösning skulle senare ifrågakomma.

§ 18.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1906 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1907 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagens och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaladt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet

lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då enligt Kungl. Maj:ts bestämmande järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjort, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfarande så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifver till staten inbetaldt;

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då enligt Kungl. Maj:ts bestämmande järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; och

d) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskrifven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem procent årlig ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetaldt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel äfvensom all bolagets öfriga egendom skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med

ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän in-teckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt,

dels erhålla upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord sålunda: att jord, som står under kronans omedelbara disposition, upplåtes utan någon ersättning; att jord från de under bruk och bergverk för nödigt skogsfång upplåtna kronoallmänningar upplåtes utan annan godtgörelse än ersättning till vederbörande innehafvare för intrång i nyttjanderätten; att jord från de genom domänstyrelsens försorg utarrenderade kronoegendomar, hvilka icke upplåtits till förenade mötespassevolanskassornas fond, stuterierna eller Vadstena krigsmanshusfond, upplåtes utan annan ersättning än för minskning i arrendatorns brukningsområde under den återstående arrendetiden äfvensom för skada och intrång; samt att för jord, som är till boställe eller åt enskild person, menighet eller inrättning med åborätt eller annorledes än hvad ofvan sagts upplåten, ersättning skall lämnas såväl för själfva marken som för skada och intrång; skolandet ersättningen i ofvannämnda fall bestämmas i den ordning, förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 stadgar;

dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla; och åligger det fullmäktige i riksgäldskontoret att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 19.

1899 års Riksdag har, under godkännande, till hufvudsakliga delar, af de vid statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 6 mars 1899 fogade förslagskontrakt angående förvärfvande för svenska statens räkning af bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings järnväg och angående öfvertagande af kontrakt om trafikerande af Örebro—Svartå järnväg, bemyndigat riksgäldskontoret att enligt bestämmelserna i förstnämnda kontrakt fullgöra likviden af köpeskillingen med tillhörande räntebetalning.

§ 20.

1902 års Riksdag har

a) för sin del förklarar, att hinder icke möter för försäljning af fastigheten n:o 1 efter 1810 års nummerordning i kvarteret Lejonet i Stockholm under villkor, *dels* att fastigheten inköpes för statsverkets räkning för en köpeskillning af högst 2,250,000 kronor, hvilken köpeskillning efter köpets afslutande, tills vidare och intill dess Riksdagen i fråga om densamma utbetalande till säljaren annorlunda förordnar, skall för den genom öfverenskommelsen emellan konung Gustaf III och prinsessan Sophia Albertina den 17 mars 1783 bildade stiftelsens räkning inestå i riksgäldskontoret, som å inestående beloppet årligen, räknadt från den dag fastigheten till statsverkets disposition öfverlämnas, utbetalar fyra procent ränta till den, som enligt bestämmelserna i nämnda öfverenskommelse må vara därtill berättigad, *dels* att köpeskillingen må i sin helhet eller till större eller mindre del, efter det Riksdagens medgifvande för hvarje särskildt fall inhämtats, användas till fastighetsförvärf för omförmälda stiftelses räkning; *dels ock* att statsmedel icke må användas till reparation eller underhåll af sålunda inköpt fastighet eller till andra utgifter för densamma; samt

b) bemyndigat riksgäldskontoret att, därest den ifrågavarande försäljningen kommer till stånd, ej mindre verkställa den i mom. a) omförmälda årliga ränteutbetalning, utan äfven tillhandahålla erforderliga medel till de fastighetsinköp, som enligt samma moment framdeles kunna för stiftelsens räkning förekomma.

§ 21.

1906 års Riksdag har, med bifall till därom af Kungl. Maj:t i proposition n:o 130 gjord framställning, beslutat, bland annat:

att en kraftstation för tillgodogörande af den staten tillhöriga vattenkraften i Trollhätte strömmar skall anläggas;

att till påbörjande af den för samma kraftstation erforderliga kraftkanalen, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af styrelsen för Trollhätte kanal- och vattenverk framlagdt, med ritning n:o 2 betecknad förslag, mellan de å ritningen med A och B betecknade punkter anvisa ett belopp af 750,000 kronor;

att godkänna och antaga ett med propositionen framlagdt, den 13 mars 1906 upprättadt aftal med Trollhättans elektriska kraftaktiebolag angående förvärf för 2,500,000 kronor och öfriga villkor åt Kungl. Maj:t och kronan af alla samma bolag tillhöriga, inom Vassända-Naglums och Trollhättans socknar belägna fastigheter jämte vatten- och fiskerätt, med rätt för Kungl. Maj:t att i aftalet vidtaga de formella ändringar, som kunna finnas påkallade; samt

att bemyndiga riksgäldskontoret att på rekvisition tillhandahålla Kungl. Maj:t de medel, tillhoppa 3,250,000 kronor, som erfordras för kraftkanalens påbörjande och fullgörande af likviden till Trollhättans elektriska kraftaktiebolag.

§ 22.

1906 års Riksdag har, till fortsättande af arbetet med utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Järfva och Uppsala järnvägsstationer, för år 1907 till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 500,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 23.

Riksdagen har år 1906

dels medgifvit, att inköp af sådana, helt eller delvis, i enskild ägo befintliga vattenfall, som inom den närmaste framtiden anses komma att för drift af statens järnvägar erfordras och hvilkas inköp icke utan men för staten anses kunna uppskjutas, må af Kungl. Maj:t beslutas till ett sammanlagdt belopp af intill 5,000,000 kronor; samt att den afkastning, samma vattenfall kunna komma att lämna under tiden, intill dess de varda för det med inköpet afsedda ändamålet använda, skall inlevereras till statskontoret för att redovisas under titel extra uppbörd;

dels ock bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att i mån af behof, enligt Kungl. Maj:ts rekvisition, utanordna för ändamålet erforderliga medel intill nämnda summa.

5:o. Från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.

§ 36.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för riksdagskostnader skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma genom Riksdagens statsutskott fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kungl. Maj:t godkända och å statskontoret anvisade, må, efter erhållna rekvisitioner och anställd granskning af därför aflämnade verifikationshandlingar, statskontoret af riksgäldskontoret godtgöras.

§ 37.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten för vederbörigt underhåll och tillsyn af den för Riksdagens sammankomster afsedda fasta egendom äfvensom för de uti samma egendom befintliga inventariers underhåll och komplettering skola utaf riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till så kallade kontorsexpenser vanligen hänförda utgifter.

§ 38.

1906 års Riksdag har, med bestämmande att vaktmästaren vid Riksdagens hus skall benämnas öfvervaktmästare vid Riksdagens hus, *dels* för honom fastställt följande aflöningsförmåner att från och med år 1907 utgå, nämligen

lön	kronor 1,400: —
tjänstgöringspenningar	» 600: —
	<hr/>
	kronor 2,000: —

samt fri bostad med nödigt bränsle och elektriskt ljus, dock med en ström-förbrukning af högst 75 kilowatt om året, äfvensom uniformsbeklädnad, *dels ock* föreskrifvit, att i fråga om tjänstgöringspenningar och pensions erhållande skola för öfvervaktmästaren vid Riksdagens hus gälla samma

bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästare vid detta verk angifna, samt att aflöning och pension till bemälda öfvervaktmästare skola i riksgäldskontorets räkenskaper uppdebiteras och utbetalas såsom kostnad af Riksdagens hus.

§ 39.

Riksdagen har år 1905 beviljat maskinisten vid Riksdagens hus Karl Gustaf Oskar Nilsson en pension till belopp af 700 kronor årligen att från och med månaden näst efter den, under hvilken Nilsson af fullmäktige i riksgäldskontoret entledigas från sin befattning, till honom under hans återstående lifstid från riksgäldskontoret utbetalas.

§ 40.

Riksdagen har till fullmäktiges i riksgäldskontoret disposition anvisat ett särskildt årligt arfvode till belopp, som för tiden från och med år 1901 bestämts till 1,000 kronor, att tills vidare i början af hvarje år efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet för det senast förflutna året tilldelas den person, som därunder haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang, än äfven andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflämnade och finnas i kontorets förvar för att därstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas och utdelas; börande den, som erhåller detta arfvode, emot åtnjutandet däraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekommer af sådana handlingar, som kunna anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skola bland riksdagsmännen utdelas, vaka däröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar varder afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflämnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning hittills varit eller hädanefter enligt därom meddelade föreskrifter varda förenade.

§ 41.

För komplettering och utvidgande af Riksdagens bibliotek samt dermed förenade utgifter utgår ett årligt anslag af 4,500 kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med

däri vid 1894 och 1899 års riksdagar vidtagna ändringar, samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjäna till efter rättelse.

Riksdagen har meddelat följande bestämmelser att från och med år 1901 tillämpas:

a) att aflöningen för Riksdagens bibliotekarie utgår med:	
lön.....	kronor 3,000: —
och tjänstgöringspenningar.....	» 1,500: —
	<hr/>
	kronor 4,500: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas med 500 kr. och, efter tio års tjänstgöring, med ytterligare 500 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för detta verks tjänstemän angifna;

att bibliotekarien äger, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, utan afdrag å den för honom fastställda aflöning, åtnjuta semester under en och en half månad årligen å tid, som fullmäktige bestämma;

att bibliotekarien skall vara skyldig att ställa sig till efter rättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek;

b) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön.....	kronor 600: —
tjänstgöringspenningar.....	» 200: —
	<hr/>
	kronor 800: —;

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvilken aflöning må kunna efter fem års ordinarie tjänst höjas, lönen med 100 och tjänstgöringspenningarna med 100 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för den vid Riksdagens bibliotek anställda vaktmästare, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästarne vid detta verk angifna;

c) att såväl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader; och

d) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att under riksdag vid Riksdagens bibliotek anställa en amanuens med arfvode af 6 kronor 50 öre om dagen samt att tilldela vaktmästaren vid biblioteket, förutom hans ofvan berörda aflöning, ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

Enligt beslut af 1905 års Riksdag har ett årligt anslag af 1,000 kronor ställts till fullmäktiges i riksgäldskontoret förfogande för beredande åt Riksdagens bibliotekarie under de tider, då sådant pröfvas vara erforderligt, af biträde vid katalogisering samt vissa andra i biblioteket förekommande göromål.

Riksdagen har år 1905 bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att under de tider af året, då behof däraf förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår af enahanda arfvode, som är eller varder bestämdt för vaktmästare hos Riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den godtgörelse, som fullmäktige pröfva skälig.

§ 42.

De traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma Riksdagens revisorer, skola, enligt behörigen granskade och godkända räkningar, utbetalas af riksgäldskontoret; ägande revisorerna att, utom de af dem fastställda arfvoden till de hos dem anställda sekreterare samt kameral-, kansli- och vaktbetjäning, på riksgäldskontoret anvisa ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas af verkställda resor.

Kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning af revisorernas berättelse öfver revisionen af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret, äfvensom af de förklaringar, som i anledning däraf kunna varda afgifna, böra äfven af riksgäldskontorets medel bestridas.

§ 43.

Aflöningen för justitieombudsmannen samt den hos honom anställda kansli- och vaktbetjäning bör af riksgäldskontoret utbetalas; skolande lönen för justitieombudsmannen, under den tid innevarande Riksdags statsreglering

kommer att blifva gällande, utgå med 8,000 kronor, eller lika belopp, som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, är skyldig att den därmed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen äger den justitieombudsman, som hädanefter tillträder detta ämbete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att såsom flyttningshjälp uppbära från riksgäldskontoret 1,500 kronor.

För ofvan bemälda kansli- och vaktbetjäning utgår aflöningen med följande årliga belopp, nämligen:

för sekreteraren med 4,500 kronor;

» en kanslist, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, med 3,000 kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;

» en kanslist med 2,500 kronor, dock med rätt för justitieombudsmannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göromålens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning redovisa; samt

för en vaktmästare med 950 kronor, hvilket belopp dock efter fem års innehafvande af tjänsten kan höjas med 100 kronor.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och villkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens bepröfvande, gälla äfven för justitieombudsmansexpeditionen; hvarjämte särskildt är stadgadt, dels att sekreteraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jämväl bestrida de göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen hos tryckfrihetskommittén, dels att, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 44.

Riksdagen har, för beredande af dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen, för år 1907 anvisat 600 kronor att af riksgäldskontoret utbetalas med iakttagande, att för beräkning af dyrtidstillägg skola gälla följande grunder:

- 1:o) Dyrtidstillägg utgår med tio procent å kontant aflöning, dock icke i något fall med högre belopp än 300 kronor;
- 2:o) Från åtnjutande af dyrtidstillägg undantagas:
- a) de tjänstemän, i hvilkas aflöning ingår bostads- eller boställsförmån in natura;
 - b) de tjänstemän, hvilkas aflöningsförmåner af statstjänst för innevarande år uppgå till högre belopp än 5,000 kronor;
 - c) de tjänstemän och betjante, hvilkas sammanlagda inkomster af arbete, dyrtidstillägget oberäknadt, år 1906 af vederbörande taxeringsmyndigheter uppskattats till högre belopp än 5,000 kronor;
- 3:o) Dyrtidstillägg till den, som af statens medel åtnjuter lön eller arfvode för två eller flera befattningar, utgår endast för en af dessa, nämligen för den, som medför högsta aflöningen, eller, därest denna på mer än ett ställe är lika, för den af dem, till hvilken han först blifvit befordrad; samt
- 4:o) Dyrtidstillägget anses tillhöra lönen.

§ 45.

Till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor bör riksgäldskontoret uppå hans rekvisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redogörelse förskottsvis utbetala en summa af 2,000 kronor.

Till bestridande af expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition bör årligen ett belopp af 1,000 kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af riksgäldskontoret till justitieombudsmannen utbetalas.

Tryckningen och häftningen af justitieombudsmannens ämbetsberättelser jämte därtill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryckning anskaffas genom fullmäktiges försorg; dock skall den därvid erforderliga korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom äger foga anstalt, inför fullmäktige särskildt redovisas.

§ 46.

Riksdagen har år 1907 dels uppdragit åt justitieombudsmannen att låta utarbета och i en upplaga af 1,000 exemplar till trycket befordra en utförlig historik öfver justitieombudsmansämbetets förvaltning under det första seklet af detta ämbetes tillvaro, dels ock bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att till justitieombudsmannen, på dennes rekvisition och emot framdeles skeende redovisning, förskottsvis utbetala för arbetets utförande nödiga medel intill ett belopp af 20,000 kronor att utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader.

§ 47.

För utgifvande af en uppslagsbok, innefattande redogörelse öfver 1907 års Riksdags verksamhet, har Riksdagen bemyndigat fullmäktige att af förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader m. m. utbetala ett belopp af 1,000 kronor, under villkor att 400 exemplar af boken varda till riksgäldskontoret för utdelning bland Riksdagens ledamöter kostnadsfritt öfverlämnade.

§ 48.

Såsom arfvode åtnjuter fullmäktiges ordförande 3,200 kronor, samt hvar och en af de öfrige fullmäktige 1,600 kronor årligen; hvarförutom fullmäktig, som ej är i Stockholm bosatt, äger att för en resa årligen till och från hemorten uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräkandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kamarens ledamöter.

Fullmäktiges deputerade åtnjuta härjämte särskilda årliga arfvoden, som utgå med 5,000 kronor till förste deputeraden och med 3,000 kronor till andre deputeraden.

§ 49.

Aflöningen för riksgäldskontorets tjänstemannapersonal och vaktbetjäning utgår enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda af löningsstat, hvilken icke får öferskridas.

§ 50.

Till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarier, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, äga fullmäktige att an-

vända 8,000 kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt äga fullmäktige icke att tilldela betjäningen vid riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arfvoden än de i aflöningsstaten och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 51.

Såsom begravningshjälp eller understöd för sterbhusen efter affidne omedlade tjänstemän och vaktbetjante vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret äga fullmäktige att under loppet af hvarje år disponera en summa af högst 225 kronor.

§ 52.

Därest änke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som därunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna bristen, inom ett belopp af högst 2,250 kronor för året, af riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under villkor, att delägarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för änkor och barn efter ämbets- och tjänstemän samt vaktbetjante vid riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjärdedel af den ordinarie lön, hvilken den affidne delägaren senast vid detta verk innehafte, och för tjänstemäns samt vaktbetjantes vid f. d. generalassistentkontoret efterlämnade änkor och barn icke utöfver fem sextonedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

§ 83.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år granska kamrerarens och kassörens anteckningsböcker jämte ombudsmannens diarium samt genomgå och inventera de under kamrerarens och kassörens vård befintliga låne- och säkerhets- med flere handlingar.

§ 84.

En gång hvarje år böra fullmäktige anställa besiktning å Riksdagens hus, hvilket står under deras vård och inseende.

Dessutom har Riksdagen uppdragit åt fullmäktige att låta tillse, det icke allenast värde å de inom Riksdagens hus befintliga möbler och andra inventarier finnes uti inventarieförteckningen upptaget, utan ock att inköpspris på de möbler och inventarier, som hädanefter anskaffas, uti inventarieförteckningen utsättes, jämte tiden, då inköpet ägt rum, äfvensom att, vid skeende kasseringar af obrukbara eller obehöfliga inventarier, desamma varda utur inventarieförteckningen afförda, med anteckning af det pris, hvartill desamma vid möjligen skeende försäljning blifvit förnytrade.

§ 85.

Under de tider, då Riksdagen icke är församlad, må lediga rum och lägenheter inom Riksdagens hus af fullmäktige hyresfritt upplåtas för tillfälligt begagnande ej allenast af de kommittéer och revisioner, som kunna varda af Kungl. Maj:t sammankallade och för hvilkas sammanträden erforderliga lokaler inom kronans hus här i hufvudstaden icke finnas att tillgå, utan äfven af allmänna ämbetsmyndigheter, som antingen af särskild anledning icke kunna för någon tid begagna åt dem anvisade ämbetsrum eller också sakna egen lokal, äfvensom för andra, allmänt gagn afseende ändamål; ägande fullmäktige vid hvarje sådan upplåtelse föreskrifva de villkor, som fullmäktige för de upplåtna rummens samt möblernas och inventariernas noggranna och omsorgsfulla vårdande finna nödvändiga. Dylik upplåtelse bör alltid upphöra så tidigt före Riksdagens sammankomst, att rummen och

inventarierna därförinnan kunna vara försatta i ordnad och fullständigt skick samt, om så erfordras, reparerade.

§ 86.

Fullmäktige i riksgäldskontoret äga att förvalta den jämlikt beslut vid 1868 års riksdag bildade byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken äga fullmäktige i riksgäldskontoret att vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande af Riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för Riksdagen m. m. och riksbanken, allt i öfverensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser af den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blifvit af Riksdagen meddelade.

§ 87.

Då revisorerna öfver stats-, banko- och riksgäldsverken sammanträda, skola fullmäktige till dem afgifva berättelse om riksgäldskontorets ställning och förvaltning under den tid, som revisorernas granskning kommer att omfatta.

Dessutom skola fullmäktige vid nästa riksdags början till Riksdagen afgifva och till statsutskottet aflämna berättelse för hela den tid, som förflutit, sedan fullmäktiges berättelse till nuvarande Riksdag afgafs.

§ 88.

Fullmäktige böra hvarje år till Riksdagens revisorers första sammanträde, som skall äga rum i Riksdagens hus i Stockholm den 1 oktober eller, om helgdag då inträffar, dagen därefter, utfärda kallelse genom kungörelse i tidningar.

Därest revisor, sedan lagtida riksdag är avslutad och innan revisorerna sammanträdt, hos fullmäktige anmäler hinder att deltaga i revisionen, skola fullmäktige ofördröjligen inkalla den närmast i ordningen varande suppleanten. På enahanda sätt förfares, då hinder anmäles af inkallad suppleant.

§ 89.

Efter hvarje revisions slut skola fullmäktige föranstalta om tryckning och utdelning med allmänna tidningarna af revisorernas öfver revisionen af statsverket och riksgäldskontoret afgifna och fullmäktige tillställda berättelser

jämte därtill hörande förklaringar, hvilka handlingar äfven genom fullmäktiges försorg böra till näst sammanträdande Riksdag och revisorer öfverlämnas.

§ 90.

Före nästkommande riksdags början böra fullmäktige:

a) föranstalta om upphandling af det för tryckningen af Riksdagens protokoll med därtill hörande bihang under samma riksdag erforderliga papper och, med behörigt iakttagande af de i sådant afseende meddelade föreskrifter, låta upprätta kontrakt angående verkställighet af såväl protokollets som bihangets tryckning;

b) upprätta kontrakt om tillhandahållande, under riksdagens lopp, af de skrifmaterialier och öfriga effekter, som för Riksdagens behof kunde erfordras; samt

c) låta komplettera och iståndsätta inventariersedlarna i Riksdagens hus.

Vid verkställigheten häraf iakttages, att anbud, genom kungörelser i allmänna tidningarna, infordras af dem, som kunna vara hugade att tillhandahålla och leverera berörda effekter eller besörja öfvermålda tryckningsmed flere arbeten.

För öfrigt äga fullmäktige att utse någon bland riksgäldskontorets tjänstemän, som bör ej allenast före och under riksdagen mottaga, vårda och efter vederbörliga rekvisitioner utlämna de upphandlade effekterna samt ombesörja de under riksdagens fortgång ifrågakommande ytterligare uppköp, äfvensom erforderliga reparationer å inventariersedlarna, utan ock vid hvarje kalenderårs slut upprätta och afgifva fullständig redovisning för alla dessa af honom mottagna effekter.

§ 91.

Som, enligt de af Kungl. Maj:t för Strömsholms nya kanalbolag den 27 april 1894 fastställda regler, kanaldirektionens förvaltning och kanalverkets räkenskaper skola årligen granskas utaf två revisorer, af hvilka den ene bör utses af fullmäktige i riksgäldskontoret, så skola fullmäktige för hvarje revision välja en person att uti berörda revisionsförrättning deltaga. Jämväl skola fullmäktige, i enlighet med den af Kungl. Maj:t för Kinda kanals aktiebolag den 4 september 1874 fastställda bolagsordning, årligen utse en revisor att granska detta bolags förvaltning och räkenskaper.

§ 92.

Då de bolag, som för järnvägsanläggningars utförande från riksgäldskontoret utbekommit beviljade låneunderstöd, uti sina med Kungl. Maj:t och kronan afslutade kontrakt medgifvit staten att genom ombud, som Kungl. Maj:t utser, deltaga i de årliga revisionerna af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt berättelserna om dessa revisioner skola till civildepartementet insändas, böra fullmäktige efter erhållen del af dessa berättelser taga under öfvervägande, huruvida några åtgärder erfordras för bevarande af riksgäldskontorets rätt och säkerhet för de utgifna lånens fortsatta likviderande.

§ 93.

Uti styrelsen för Sveriges allmänna hypoteksbank bör en ledamot, som skall vara vice ordförande, utses af fullmäktige i riksgäldskontoret. Likaså utses af fullmäktige till deltagande i den årliga revisionen af hypoteksbankens förvaltning och räkenskaper en revisor, som vid revisionen förer ordet. Dessutom böra fullmäktige utse ett ombud såväl till den allmänna ordinarie sammankomst, som mellan hypoteksbankens delägare skall äga rum hvarje år efter afslutad revision, som till allmän extra ordinarie sammankomst.

§ 94.

Fullmäktige i riksgäldskontoret skola bland sig utse en ledamot i postsparbankens styrelse.

§ 95.

Öfverinseendet öfver Riksdagens bibliotek tillkommer fullmäktige i riksgäldskontoret; och skola fullmäktige bland sig utse en inspektor för utförfvande af den närmaste tillsynen öfver biblioteket.

§ 96.

Riksdagen har år 1906 *dels* uppdragit åt fullmäktige i riksgäldskontoret att, för utronande huruvida lämpliga konstverk kunna erhållas för dekorerings af de härtill afsedda större fälten i riksdagshusets plenisalar, anordna en täflan mellan konstnärer samt därefter jämte framläggande af det vunna resultatet till Riksdagen göra den framställning, hvartill förhållandena föranleda, *dels ock* bemyndigat fullmäktige att af förslagsanslaget till riksdagskostnader i mån af behof använda ett belopp af 10,000 kronor till bestridande af kostnaden för berörda täflan.

§ 97.

Riksdagen har år 1906 *dels* uppdragit åt fullmäktige i riksgäldskontoret att för begränsning af platsen framför riksdagshuset låta mot Norrbro uppföra en barriär af sten med erforderliga öppningar för trafiken, *dels ock* bemyndigat fullmäktige att af förslagsanslaget till riksdagskostnader i mån af behof för nämnda ändamål använda ett belopp af 26,000 kronor.

§ 98.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken skola riksgäldskontorets fullmäktige:

a) afgifva sitt underdåniga yttrande och råd till Kungl. Maj:t i fråga om den ort, där riksdag bör samlas, i de fall, då fiendens framträngande eller pest eller andra lika viktiga hinder göra riksdags hållande i hufvudstaden omöjligt eller för Riksdagens frihet och säkerhet vådligt (50 § regeringsformen);

b) efter stadgade grunder uppgöra och utfärda ny bevillningsförordning, i den händelse att vid riksdags slut bevillningens hela belopp är bestämdt, men kamrarna icke hunnit om fördelningen däraf blifva ense (109 § regeringsformen);

c) uti justitieombudsmansämbetet genast insätta den man, som blifvit utsedd till efterträdare åt justitieombudsmannen, ifall denne mellan riksdagarna afsäger sig det erhållna förtroendet eller med döden afgår, äfvensom utvälja annan behörig man i stället för justitieombudsmannens utsedde efterträdare, därest äfven han mellan riksdagarna afsäger sig förtroendet eller i justitieombudsmansämbetet insättes eller med döden afgår (98 § regeringsformen);

d) för framtida uppsikten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakt-hållande utse och välja ej mindre en person för att såsom ledamot å bankens och riksgäldskontorets vägnar inträda i direktionen öfver nämnda kanal, än ock ett ombud att å samma verks vägnar deltaga i revisionerna af kanalens räkenskaper; skolande valet till ledamot i direktionen förnyas hvarje år, och till ombud vid revisionerna före desammas början; dock må förut härtill utsedda personer kunna återväljas.

Vid fullmäktiges i banken och riksgäldskontoret gemensamma sammanträden böra, såvidt beslut skall kunna fattas, minst fem af fullmäktige i hvardera verket vara tillstädes.

§ 99.

Vid de tillfällen, då riksdagsmäns fullmakter granskas af chefen för justitiedepartementet eller den person, Konungen i hans ställe förordnat, skola tre bland fullmäktige i riksgäldskontoret vara tillstädes.
